

KMI 12

2022

Petőfi Kulturális Ügynökség Kárpát-medencei Programigazgatóság

Szavakban utazunk

Petőfi
Kulturális
Ügynökség

Berta
Zsolt

Farkas
Wellmann
Éva

Fekete
Vince

Hász
Róbert

Izer
Janka

Jánoki-Kis
Viktória

Király
Farkas

Kopriva
Nikolett

Lőrincz P.
Gabriella

Nagy
Zsuka

Vörös
István

Vöröskéry
Dóra

Tisztelt Olvasó!

A Petőfi Kulturális Ügynökség (PKÜ) Kárpát-medencei Programigazgatóságának küldetése a kortárs magyar szépirodalom és az olvasás minél szélesebb körű népszerűsítése határon innen és túl.

Hisszük, hogy a magyar irodalom egy, írják bárhol a világon. Összetartozásunk egyik aranyfedezete, amely méltán bírt nemzet-megtartó erővel a viharos évszázadokban.

Tapasztalat, hogy még a kortárs irodalom iránt érdeklődő közönség is meglehetősen kevés alkotót ismer és olvas, hiszen középszintű tanulmányaiban, de még a média fórumain is alig találkozhat velük és műveikkel. Szeretnénk, ha jóval gazdagabb kép kerelkedne ki benne a napjainkban születő magyar szépirodalomról, ezért programigazgatóságunk fő célkitűzései közt szerepel írók, költők közvetítése könyvbemutatókra, rendhagyó irodalomórákra, fesztiválokra, kulturális rendezvényekre. Színpadai produkciókat hozunk létre a társművészetek bevonásával, s azokat karavánszerűen utaztatjuk a Kárpát-medencében. A PKÜ magyar írórezidencia programot is indított, amelynek keretében ösztönözzük új művek születését, s közben terveink szerint a szállást biztosító partner települések irodalmi-kulturális életét is gazdagítjuk.

Évente kiválasztunk tizenkét költőt és író, szakmailag már elismert alkotókat és pályakezdő fiatal tehetségeket egyaránt, hogy segítsük írói arculatuk építését, műveik népszerűsítését. Jelen kiadványban e KMI 12 elnevezésű programunk második évadának kiemelt szerzőit ajánljuk szíves figyelmébe.

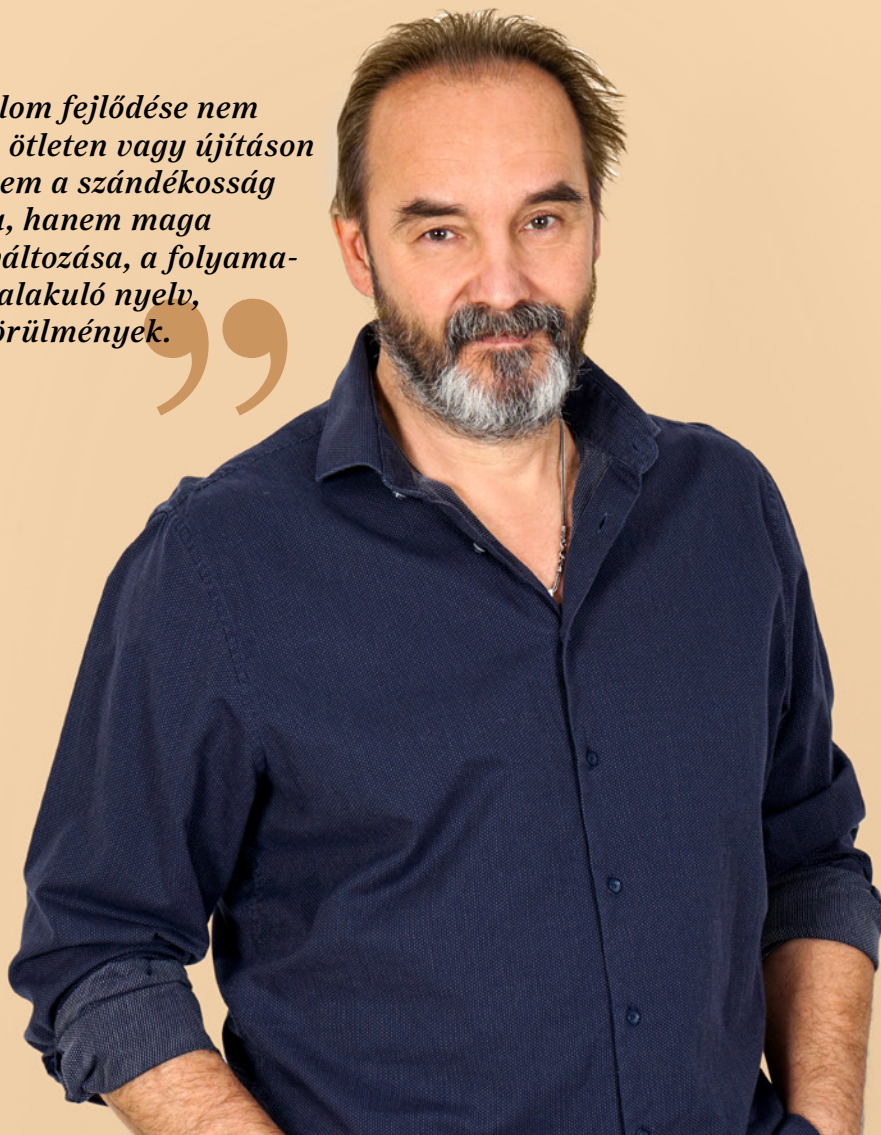
*Mi szavakban utazunk. Legyen Ön is az útitársunk!
Közösen messzebbre érhetünk.*

Szentmártoni János
programigazgató

Berta Zsolt

”
Az irodalom fejlődése nem egyetlen ötleten vagy újításon múlik, nem a szándékosság formálja, hanem maga a világ változása, a folyamatosan átalakuló nyelv, az életkörülmények.
”

ÍRÓ

Aki úgy tart Európába, hogy valami felsőbb fokú összetartozás nevében eldobja a nemzetiségét, az nem visz semmit a házibuliba, de arra számít, hogy majd mások visznek.

(Háború se béke)

A forradalmárnak nem programja van, hanem elege.

(Kalef)

1966-ban született Budapesten, jelenleg is ott él, de lakott Fonyódligeten, Balatonszabadi-Sóstón, Dunakömlődön és Pomázon is. Pécsi katonaéveit követően kezdett el dalokat írni és zenélni, a '90-es évek elején Télak nevű zenekarával számos koncertet is adott. Változatos polgári foglalkozásokból élt, jelenleg a Magyar Napló Kiadó könyvesboltját vezeti.

Saját fiatalkorából is merítő első, *Jancsiszög* című regénye tette ismertté nevét az irodalmi életben. Nagy visszhangot váltott ki *Kalef* című regénye is, amely a hatvanas évek Moszkva téri galerijének történetén és édesapjának sorsán alapul. A megjelenés előtt álló, *Háború se béke* című regényében ugyancsak saját családtörténetén keresztül vezeti olvasóját az I. világháborútól a hatvanas évekig.

Berta Zsolt önéletrajzi elemekkel játszó nagyregénye olyan mű, amely alatt megsüllyed az asztal. Pedig látszólag nem akar sokat, csupán gyermekkori élményeket mesélni, pecázást, balatoni fürdözést..., ahogy azonban bomlik a szövedék, úgy erősödnek a jelentéktelen szálak, robbannak az időzített aknák.

(Gáspár Ferenc - Jancsiszög)

Kötetei: *Jancsiszög* (regény, 2008), *Kalef* (regény, 2014), *Recept – zónaregények* (novellák, 2016), *Visszajátszás – Dorka és Botond* (regény, 2016), *Szomjas Szűz* (novellafüzér és zenei album, 2019).

Előkézsületben: *Háború se béke* (regény)

Díjai: Bertha Bulcsú-emlékdíj (2015), Márai Sándor-díj (2017), Térey János-ösztöndíj (2020-2021).

Berta Zsolt megalkotta az utóbbi negyedszázad legrokonszenvesebb regényhősét, Cseke Zsoltot. Az ő élete három-négy esztendejének krónikájában benne lüktet a XX. század első két harmadának magyar történelme.

(Kovács István - Kalef)

Farkas Wellmann Éva

”Arra törekszem, hogy mindazzal, amit mondok vagy teszek, önmagamot képviseljem, bárki előtt vállalható módon. És közben meg nagyon szeretek élni.”

KÖLTŐ

04-05

*Mit rád adott a földi ittlét,
gyüretlenül s mielőbb vedd le.
Esetleges, ki merre, mit lép –
ne válaszolj a gyűlöletre.*

(Amit embertársadról szólnál)

*Ami a mélyben könnyű ringatás,
a kikötőben hajókat borít fel,
a partszegélynél sziklákat farag.*

(Hullám)

1979-ben született Marosvásárhelyen, 2001-ben diplomázott a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Bölcsészkarának magyar–angol szakán, majd le is doktorált. 2002-től 2012-ig tanárként és a *Romániai Magyar Irodalmi Lexikon* szerkesztőjeként dolgozott.

1997 óta publikál verset, kritikát, recenziót, tanulmányt, irodalomtörténeti munkát, interjút, riportot, tárcát és esszét. Verseit román, albán és szerb nyelvre is lefordították. 2012-től a *Bárkaonline* és a *Bárka* folyóirat szerkesztője, 2019-től pedig a *Bárka* főszerkesztő-helyettese. Jelenleg Békéscsabán él.

...a titok, amire kicsit mindannyian vágyunk: úgy megmutatni magunkat, hogy ne lássanak túl sokat belőlünk, de mégis érezzék a lényegünket, úgy beszélni magunkról, hogy ne mondjunk sokat, de ne is szűkölködjünk a szavakkal.

(Pál-Lukács Zsófia - Magaddá rendeződni)

Kötetei: *Itten ma donna választ* (versek, 2002); *Az itt az ottal* (versek, 2011); *Irodalom és közönsége a XVIII. században* (irodalomtörténeti munka, doktori disszertáció, 2013); *Parancsolatok* (versek CD-melléklettel, 2018); *Magaddá rendeződni* (versek, 2020).

Színpad művek: *A kakaska krajcárkái* (bábdarab, Napsugár Bábszínház, Békéscsaba, 2013); *Lasha Bugadze: Május 26.* (drámafordítás, Békéscsabai Jókai Színház, 2015).

Fontosabb díjai, ösztöndíjai: Látó-nívódíj (2000); Méhes György-debüt díj (2002); Petőfi-ösztöndíj (2005); Székely János-ösztöndíj (2007); MTA Határon Túli Magyar Tudományosságért-ösztöndíj (2011); Irodalmi Jelen költészeti díj (2012); Móricz Zsigmond-ösztöndíj (2014); MMA Művészeti Ösztöndíj (2018–2021); József Attila-díj (2021).

Farkas Wellmann Éva eddigi versei igazolják, hogy lehetséges e korban is úgy alkotni, hogy nem a vendégszövegek beemelésé, az átírás, a parafrázis, a persziflázs a mérvadó játszma, hanem a hiteles élmény.

(Ungvári László Zsolt - Az itt az ottal)

Fekete Vinçe

”
Kitalálsz egy hazát, mondjuk,
a nyelvben, és benépesíted,
és akkor van valamid. Van helyed
valahol. Nyelvhaza?
”

KÖLTŐ

06-07

*Fetrengni fűben fetrengni fában
fetrengni a fűvek illatában
úgy lenni a fűvekben fákban
versekben és metaforákban
mint a lehelet vagy a lélek
sóhaj egy parány életének*
(Tízezer éj)

1965-ben született Kézdivásárhelyen. 1994-ben végzett Kolozsvárott a Babeş–Bolyai Tudományegyetem magyar–oroszlakán, majd 1999-ben Szegeden a József Attila Tudományegyetem bölcsészkarán. 1993–2003 között a Helikon, 1996-tól megszűnéséig a kolozsvári Előretolt Helyőrség, 1999-től a Székelyföld szerkesztője, 2004-től főszerkesztő-helyettese. Jelenleg Budapesten és Kézdiszentkereszten él.

*...képes fenntartani – nem naiv módon és nem ócska
optimizmussal – a világban a minden baj, minden
felesleges hülyeség és minden pokol ellenére létező jóságot.
Nem annak illúzióját, hanem éppen azt.
Ha ide vezet a szárnyvonal, akkor a megfelelő
vonatra váltottunk jegyet.*
(Melhardt Gergő - Szárnyvonal)

Kötetei: Parázkönyv (versek, 1995); Útköző (versek, 1996); A Jóisten a hintaszékből (versek, 2002); Lesz maga juszta isa (paródiák, szatírák, állatmesék, 2004); Piros autó lábnyomai a hóban (gyermekversek, 2008); Udvarter (tárcanovellák, 2008); Csigabánat (gyermekversek, 2008); Védett vidék (versek, 2010); Vak visszhang (válogatott és új versek, 2015); Szélhárfa (99+1 haiku, 2016); Ahonnan a nagy-nagy kékség (verses meseregény, 2016); A világ újra (Verskeresztmetszet 1995–2015; 2017); Szárnyvonal (versek, 2018); Vargaváros (versek, 2019); Halálgyakorlatok (versek, 2022).

Fontosabb díjai, ösztöndíjai: A Romániai Írók Szövetségének Debüt-díja (1996), Sziveri János-díj (1996), a Magyar Írószövetség Arany János Alapítványának ARTISJUS díja (2003), az Erdélyi Magyar Írók Ligája nagydíja (2005), Pro Literatura-díj (2005), József Attila-díj (2010), Bárka-díj (2012), Látó-versdíj (2014), Erdély Kortárs Magyar Kultúrájáért-díj (2016), a Romániai Írók Szövetségének díja a Vak visszhang című verseskötetért (2016), az MMA Év Könyve-díja a Vak visszhang című verseskötetért (2016), Szép Könyv-díj a Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásáron, gyerekkönyv kategóriában az Ahonnan a nagy-nagy kékség című verses meseregényért (2016).

Hász Róbert

”
Mindig is az olvasmányosságra törekedtem. Nem szeretnék olyan prózát írni, amelyet jómagam sem olvasnék szívesen. Számomra szövegirodalmat művelni olyan, mint hangszigetelt szobában egyedül muzsikálni.
”

ÍRÓ

08-09

*...ki tudja, mikor fognak az Úr angyalai ismét eljönni. Lehet, hogy addigra már én sem leszek, és lehet, hogy már Babilónia sem lesz, csak a kis kocka, a Bizonyosság, mélyen a kövek között, mert egyedül a kövek halhatatlanok.
De én várni fogom őket, amíg élek.*

(A bizonyosság)

1964-ben született a vajdasági Doroszlón, tanulmányait Zomborban és Újvidéken folytatta. Első novelláit 1981-től a zágrábi Sirius című folyóirat közölte horvát fordításban, majd a vajdasági magyar lapokban és antológiákban is elkezdett publikálni. 1991-ben, a délszláv háború kitörésekor települt át Szegedre, azóta ott él. 1995-től a Tiszatáj folyóirat szerkesztője, 2011-től főszerkesztője. Regényeit a francia, német és olasz olvasóközönség is megismerhette.

Az aprólékosan kidolgozott jelenetek, a biztos kezű, megejtő következetességű cselekményvezetés újabb és újabb kérdésfeltevésekre készíti az olvasókat és a karaktereket egyaránt, ezáltal a nyomozás egy olyan folyamattá válik, ami ezúttal nem ér véget az utolsó oldalon.

(Sári Orsolya - Fábíán Marcell és a táncoló halál)

Kötetei: Szalmakutyák szigete (elbeszélések, 1995), Diogenész kertje (regény, 1997), Végvár (regény, 2001), A künde (regény, 2006), Sok vizeknek zúgása (válogatott elbeszélések, 2008), Júliával az út (regény, 2010), A Vénusz vonulása (regény, 2013), Ígéretföld (regény, 2015), Fábíán Marcell pandúrdetektív tizenhárom napja (regény, 2017), Fábíán Marcell és a táncoló halál (regény, 2019).

Fontosabb díjai, ösztöndíjai: Római Könyvtárak Díja (Premio Biblioteche di Roma) külföldi próza kategóriájában a Végvár című regényéért (2008), Márai Sándor-díj (2012), Kölcsey-érem (2013), József Attila-díj (2019), Herceg János-díj (2021).

Szellemesen szórakoztató, meggyőzően mélabús bűnregény.

(Bán Zoltán András - Fábíán Marcell pandúrdetektív tizenhárom napja)

Olyan alkotással szembesülhetünk, amely a (kitalált) múltak világáról beszélve a jelen irodalmának nyelvén szólal meg.

(Halmai Tamás - A künde)

Izer Janika

”
Írok, mert muszáj. Mert nélküle
nem érzem magam magamnak,
sem embernek. Azt jelenti, hogy
élek. Hogy van hivatásom.
A fő kapaszkodóm az élethez.
”

ÍRÓ

*Levendula-kókusz-rózsa álmosító illatában hevertem,
a bőröm forró volt még, és vékony, sikamlós
rétegben fedte a szappan. Most már jobban aggódtál,
hogy nincs erőm, de én örültem, hogy ott vagy,
biztonságban voltam veled, és kértelek, hogy mondjuk el
együtt az akarszejátszanit Kosztolányitól,
mert azt úgy szeretem.*

(És sárga páragózt)

1996-ban született Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar magyar-történelem osztatlan tanári szakán végzett 2021-ben. Tanulmányai elvégzése közben a Pannonhalmi Főapátságban tárlatvezetőként, valamint az Örkeny István Színház nézőtéri munkatársaként is dolgozott. 2018 óta publikál. 2018 és 2021 között az Előretolt Helyőrség Íróakadémia alapszakos hallgatója volt. 2021-ben Debüt-díjának köszönhetően tagja lett a Magyar Írószövetségnek. Pannonhalmán él.

Határozott, tökös, pont olyan, amelyet a 2000-es évek harmadik évtizedében támogatott progresszív nőkép alapján várna az ember egy fiatal szerzőtől. A kötet novellái pedig ehhez méltóan élnek a duplafenekű irónia eszközeivel.

(Smid Róbert)

A nő, akivé a novellák szereplője válik, nem vágyik görcsösen társadalmi elfogadásra, morális megbocsátásra. Ítéletek és közönségesség nélkül tárja elének ezt a fejlődés-történetet, amiben önmagának ad feloldozást.

(Horváth László)

Kötete: *Ezért nem alszom nálad* (novellák, 2020).

Díjai: Irodalmi Jelen Debüt-díja (2019);
a Magyar Írószövetség Debüt-díja (2021).

Jánoki-Kis Viktória

”
A jelen emberére vagyok kíváncsi. Mi veszi körül, mivel küzd, milyen sebeket hordoz magában.”

ÍRÓ

12-13

Meglátom sötéten morajló tudattalanodat, melytől elméd újra meg újra elrugaszkodik, hogy az lehessen, aki. És a hullámok között ott vagyok én, ezerarcún, ezerféleképpen. Kétfejű szörny, aki ágyadban alszik. Puha ölelés, amely nem enged el. Kanyargó labirintus, melyben apád eltévedt. Besurranó tolvaj, aki ellopta gyerekkorod.
(Piros csík)

1982-ben született Tiszaföldváron. 2006-ban diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán, öt évig dolgozott építészként, majd 2012-től szabadúszó újságíróként a Heti Válasznak, a Magyar Konyhának, a Borászportálnak és egyéb gasztronómiai lapoknak.

Gyermekei születése után szépíró kurzusokon vett részt Lackfi Jánosnál, Petőcz Andrásnál, Horváth László Imréné és Zsiga Henriknél. 2019 óta publikál, azóta több neves lapban és antológiában jelentek meg művei. Családjával Budapesten él.

Nem hagy kiutat, nem engedi meg a maszatolást, elnagyolást. Megfellebbezhetetlenül tárja föl a lényegét, akárcsak a sebész a vakbélgyulladását. Érezzük, hogy sem elvenni, sem hozzátenni nem nagyon lehet a szöveghez, mindennek jelentősége van ebben a kötetben.
(Horváth László)

Jánoki-Kis olyan szövevényekbe visz, amelyek rajzát megirigyelhetné a pszichológia bármelyik szaktekintélye. Rejtett, nem verbális a figyelmeztetés. Fügünk egymástól, óriáshalmaz az emberiség, elkerülhetetlenek a szövődmények.
(Hegedűs Imre János)

Kötete: *Átlépsz velem a víz fölött* (novellák, 2021).

Előkészületben: *Vipassana* (regény).

Díja: Móricz Zsigmond irodalmi alkotói ösztöndíj (2021).

„Az »igaz« szót sem a hasznáért, hanem önmagáért szeretjük.”

Berta Zsolt

„Joggal tölt el lelkiismeret-furdalással az a felismerés,
hogy gyakran teljesen jelentéktelen,
főlöszleg, sőt káros tevékenységekkel, zajokkal
van tele az életünk. Az élet helyett.”

Farkas Wellmann Éva

„Űl az ember a kertben (...), és úgy érzi, egyszer csak elkezdenek
vonulni a halottak, az elődök: nagyapák, ükapák,
szépapák, a maguk történeteivel, világával. És ez a világ meg-
elevenedik azáltal, hogy versbe írom őket.”

Fekete Vince

„Imádom a fantasztikumot, de (...) nekem kell valami, ami
a realitáshoz kapcsolja. A puszta, meztelen
fantasztikum számomra parttalan. A léghajót kössük le
a földhöz, aztán hadd lebegjen.”

Hász Róbert

„Ha az író csak a felszínt kapargatja, írónak
nevezhető-e? Van-e értelme
egy olyan műnek, ami nem a legmélyebb
rétegekben kutakodik?”

Izer Janka

„Ami a tapasztalataimból átszűrhető a szereplőim életébe,
az elé sosem emelek gátat.”

Jánoki Kis Viktória

„Mindig is erdélyinek tartottam magam, ez az identitás
nagyon sokat jelent nekem.

Álmaimban - és sokat álmodom - mindig Kolozsvár
jelenik meg, nem Budapest.”

Király Farkas

Az írás „egy szükséglet, mint az evés vagy alvás, amit
ha nem csinálok, elvonási tüneteim lesznek.
Az üzeneteim továbbra sem tudatosan formálok, remény-
kedem, valaki felismeri magát az írásaimban.”

Kopriva Nikolett

„Mindig aggódom Kárpátalja sorsáért. Mindig próbálok a magam
területén olyan lehetőségek után kutatni, ami, ha nem is
mentheti meg, de legalább részben megtarthatja a magyar nyelvet,
hagyományt, kultúrát.”

Lőrincz P. Gabriella

„...nem tudok se többet, se kevesebbet a világról,
mint azt, amit az írásaimban leírok.
És nem vagyok több sem. Az vagyok, csak annyi
vagyok, amit megírok.”

Nagy Zsuka

„Minden ima vers, és bizonyos értelemben minden vers ima.”

Vörös István

„- Kocsmát mézeskalácsból építeni azért praktikus - kopogtatta meg a nagy-
darab csapos a sütifalat -, mert ha valaki meleg tejet rendel, van mit tunkolni.
- Gyakran kérnek tejet? - lepődött meg a fiú.
- Nem - gondolkodott el az öreg. - Nem volt még rá példa.”

Vöröskéry Dóra

Király Farkas

Amikor szépprózát képelek,
egyszerre vagyok gyermek,
kamasz, felnőtt és vénember.
Seregnyi tükör között.

ÍRÓ

Teszem-veszem a tárgyakat, a szereplőket, adok nekik jópofa vagy röhejes neveket, megteremtem és felszámolom azt, amit és akit csak akarok. Már ha engedik az ott érvényes törvények – ugyanis csak akkor tehetem meg mindezt, ha a cselekedeteimtől nem esik szét a nem is oly könnyen felépített világ. Ha széthull, kezdek elölről.

(Szöveget játszani)

1971-ben született Kolozsváron. 1990–1992 között a kolozsvári Babeş–Bolyai TE kémia–fizika tanári szakán, 1994–1996 között a szintén kolozsvári Avram Iancu TE reklám- és gazdaságpszichológia szakán tanult.

1990 óta publikál. 1994–1998 között az Előretolt Helyőrség és az Erdélyi Híradó munkatársa, 1995–1996-ban a Bretter György Irodalmi Kör elnöke.

2002-ben költözött Budapestre. 2002-től 2017 őszéig a Szabad Föld munkatársa, mellette 2004–2011 között a Napút folyóirat és könyvkiadó szerkesztője, 2005–2007 között a Fiala Írók Szövetsége Hortus Conclusus könyvsorozatának szerkesztője, 2010–2016 között az Ambroozia folyóirat társalapítója és műfordítás-rovatszerkesztője. 2011 óta az AmbrooBook kiadó társalapító-tulajdonosa, 2016–2019 között az Irodalmi Jelen próza- és műfordítás-rovatának szerkesztője. Jelenleg az Országút kulturális kétheti lap főszerkesztő-helyettese, az Országút Online vezető szerkesztője, 2021-től a tegnap.ma portál társalapító főszerkesztője. Írásait román, bolgár, szerb és angol nyelvre fordították.

Kötetei: *Higanymadár* (versek, 2002); *Hosszú árnyékok földje* (versek, 2004); *f. versek* (versek, 2005); *szósav* (versek, 2007); *A Boldog utca hava és egyéb történetek* (novellák, 2010); *Szét, nem össze* (versek, 2013); *Sortűz* (kisregény, 2018); *Ha elfogy a fény* (elbeszélések, 2019); *út a tengerszemekhez* (versek, 2019).

Műfordításai: Ioan Buteanu: *Álmoktól összezavarva – Nelămurit de vise* (versek, kétnyelvű, 2005); Ioan Buteanu: *Nyávogás a bokorból* (regény, 2011); Walter Ghidibaca: *Minden jó, ha vége van* (regény, 2014); Monica Săvulescu Voudouri: *A Nikász lányok a nagy, fehér napfényben* (Scarlat Annával közösen; regény, 2018); Floarea Țuțuianu: *A csábítás művészete* (versek, 2019).

Díjai: A Romániai Írók Szövetsége Kolozsvári Szervezetének Debüt-díja (2003), Móricz Zsigmond irodalmi ösztöndíj (2005), Bella István-díj (2011), Irodalmi Jelen prózadíj (2017), Páskándi Géza-díj (2017), MMA Könyv Nívódíj (2018), MMA Művészeti Ösztöndíj (2019–).

Király Farkas regénye sok szempontból méltó arra, hogy közös origója legyen a XX. század végi román–magyar történelmi múlt feldolgozásának, amiben a sortűzek mellett leginkább a sorsokat lenne érdemes láttatni. Úgy, ahogy ez a regény is teszi.

(Nagygéci Kovács József - *Sortűz*)

Kopriva Nikolett

„
Leginkább a saját életem
darabkáiból merítkezem,
a valóság szürrealitása
motivál. Van, amit
egyszerűen csak nem lehet
nem megírni.
”

KÖLTŐ

*...jöttek az angyalok,
verték az üveget az ismeretlen lakás ablakán,
ahol hevertem,
a szomszéd szobában kopasz fenyő,
fejemben, szememben a fájdalom, és minden zsigerem
ellenezte, hogy az angyalok szemébe nézzek,
néhány pillanatig még lebegtek, néztek az ablakból némán,
majd elsuhantak a bazilika felé,
nyomukban szakadatlan zuhogott a hó.*

(Az angyalok)

1996-ban született Kisvárdán, de Kárpátalján, Munkácson nőtt fel. 2013–2019 között Debrecenben és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem esztétika szakán tanult. Jelenleg Ásotthalmon él, korábban kulturális intézményeknél rendezvény-szervezőként és projektasszisztensként dolgozott Mórahalmon. 2016-tól az Előretolt Helyőrség Íróakadémia hallgatója, azóta publikál is. 2021-ben elnyert Debüt-díja révén a Magyar Írószövetség is tagjává választotta.

Minden elemében személyes ez a költészet, s nemcsak a vallomások alanyiság révén: a többes szám első személy a közös tapasztalás mint kollektív nemtudás kifejeződése, míg a megszólítás alakzata hol a bizalmasabb kapcsolatok, hol a kíméletlen önfaggatás jelzete. (...) Hálások lehetünk: az ilyen verseknek még eszükbe jut, amire csak a fák emlékeznek.

(Halmai Tamás)

Kopriva Nikolett első kötetében egy érett, filozofikus költő hangját, vagy inkább hangjait halljuk, hiszen a versbeszélő énei közti határvonal éppúgy elmosódik, miként a növényi és az emberi létezés közti határvonal.

(Debreceni Balázs)

Kötete: *Amire csak a fák emlékeznek* (versek, 2020).

Díjai: az Irodalmi Jelen Debüt-díja (2019),
Móricz Zsigmond-ösztöndíj (2020),
a Magyar Írószövetség Debüt-díja (2021).

Lőrincz, P. Gabriella

„...megtanultam
leírni a hitemet”

KÖLTŐ

*Mit hívhatok otthonnak, mit hazának?
Mikortól és hol kezdődik,
S a vége merre van?
A bölcsességed tintával és határral
Átszabták, Uram.
(Rész)*

1982-ben született Beregszászon, iskoláit szülővárosában végezte. 2008 óta publikál, munkatársa a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézetnek (KMMI), tagja a Magyar Értelmisségiek Kulturális Közösségének. Kárpátalján végzett kulturális tevékenységéért oklevéllel tüntette ki az Anyanyelvi Konferencia. 2016-tól az Előretolt Helyőrség Íróakadémia mentora, 2017-től oktatója. Verseit angol, szerb és ukrán nyelvre fordították már. Jelenleg a Nógrád megyei Szandán él.

A küzdelmes mindennapokról szólnak Lőrincz P. Gabriella munkái. Az érzelmekre próbál hatni. Az odafigyelést, a gondoskodást, a szeretetet hangsúlyozza, ami nélkül az ember elveszíti létének lényegét, börtönné teszi önmagának a földi életet.

(Oláh András - *Könnytelen madonnák*)

...vannak, akiknek nem kell spekulálniuk vagy fantáziálniuk semmin, mert közvetlen összeköttetésük van a siralom-völgyből a láthatatlan királyságba. Nekik nincs más dolguk, mint beszámolni arról, ami az összekötő pontokon történik. Csak mindig legyen kinek.

(Juhász Kristóf - *Átszállás előtt*)

Kötetei: *Karcok* (versek, 2008); *Fény-hiány* (versek, 2012); *Szürke* (versek, 2016); *Átszállás előtt* (versek, 2018); *Könnytelen madonnák* (versek és novellák, 2021); *Reflexiók* (tárcák, 2021).

Díjai: Együtt nívódíj (2013), Irodalmi Jelen Költészeti díj (2018), NKA Alkotói ösztöndíj (2019), Térey János-ösztöndíj (2020–), Bella István-díj (2022).

Nagy Zsuka

”
A vers nekem expedíció,
útitárs. Rajta kívül
nem sok mindenem van.”

KÖLTŐ

*rád látok az ablakomból,
tűzfalon borostyán vagy,
kagylóban kicsi morzsa
hogy lesz ezután, nem érdekel,
csak ne múljon el ez a tél,
a tavasz nem hasonlítana rád.*
(tájélmény)

*áthuzalozott minket ez a kor,
ketrechen tart zord szelídítő,
zavar, aki voltam, idegesít,
aki lettem.*
(kamaszok)

1977-ben született Nyíregyházán. A Nyíregyházi Főiskolán végzett, majd a Miskolci Egyetemen szerzett magyar nyelv és irodalom szakos bölcsész és középiskolai tanár diplomát. Két szakközépiskolában tanított tizenöt évig magyar nyelv és irodalmat. 1999-től publikál, leginkább verseket, de ír novellákat és tárcákat is. Verseit angol, német és lengyel nyelvre fordították. Jelenleg Budapesten és Nyíregyházán él.

Nagy Zsuka híreket hoz a vidékről, és közben a legnagyobb természetességgel teszi bárki számára megélhetővé a haza szót – kompatibilissé a 2010-es évekkel és Budapesttel.
(Kemény István - küllők, sávok)

Nagy Zsuka verseinek képviselője gyakran annyira plasztikus, hogy csak azon kapjuk magunkat rajta, hogy belénk égnek a sorai, és nem engednek el.
(Lajtos Nóra - delej)

Kötetei: mégismarionett (versek, 2008); küllők, sávok (versek, 2017); pigment (versek, 2018); tornacipők a stégen (versek, 2019); delej (versek, 2020); les (judit könyve) (versek, 2021).

Díjai: A Vörös Postakocsi-díj (2010), Megyei Prima Különdíj (2017), Ratkó József-díj (2017), NKA alkotói ösztöndíj (2017, 2021), Bella István-díj (2021).

Vörös István

Engem mindig
a másképpírás
izgatott.

KÖLTŐ

*...mindegy, hogy érdekel-e bárkit,
elmondom, amit mond a vers.
Ha a meglepetés megállít,
alighanem, te jól figyelsz.*

(A vers beszél)

1964-ben született Budapesten, gyermekkorát Mórton és Budapesten töltötte, majd élt Prágában és Berlinben is. A '80-as évek elejétől publikál, művei azóta cseh, német és arab nyelven is megjelentek.

1992-ben végzett az ELTE magyar–cseh szakán. 1998-ban elnyerte az irodalomtudomány kandidátusa (PhD) címet. 1997-től a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanársegédje, 1998-tól adjunktusa, 2004-től a Cseh tanszék vezetője, 2005-től docens. 2013-tól az esztétika tanszéken oktat. 2018-ban habilitál. 2004-ben indítja el az első magyarországi egyetemi Kreatív írás programot Lackfi Jánossal. Budapesten él, két, már felnőtt gyermeke van.

Fontosabb kötetei: *Só, kenyér* (versek, 1988), *Innenvilág* (novellák, 1992), *A közbülső ítélet* (versek, 1993), *A Kafka-paradigma* (esszék – Kemény Istvánnal, 1993), *Amit az alvó nem lát* (versek, 1994), *A csodaöreg* (versek, 1996), *A fatelepitőknél* (novellák, 1998), *A darázs tanításai* (versek, 2000), *A švejkí lélek* (tanulmány, 2002), *Heidegger, a postahivatalnok* (verses regény, 2003), *Gregorián az erdőn* (versek, 2005), *Švejk gyóntatója* (novellák, 2007), *A Vörös István gép vándorévei* (versek, 2009), *Apám kakasa* (változatok klasszikus magyar gyerekversekre – Lackfi Jánossal, 2009, 2015), *Ördögszáj* (drámák, 2010), *Keresztelés özönvízzel* (regény, 2011), *A Kant utca végén* (versek, 2011), *Gagarin* (regény, 2013), *Aki nevetve született* (drámák, 2013), *Száz és egy* (versek Móser Zoltán fotóival, 2014), *Százötven zsoltár* (versek, 2015), *Csavard fel a szöveget* (változatok dalszövegekre – Lackfi Jánossal, 2016), *Thomas Mann kabátja* (regény, 2017), *Szilágyi Örszébet e-mailjét megírta* (versátiratok – Lackfi Jánossal, 2017), *Elégia lakói* (versek, 2018), *A szabadság első éjszakája* (novellák, 2019), *Loni és a kísértetek* (meseregény, 2020), *Loni és a varázsvár* (meseregény, 2021), *Nem ti kussoltok* (versátiratok, 2021).

Fontosabb díjai: Déry-díj (1998), Füst Milán-díj (1998), Jan Smrek-jutalom (Pozsony, 1998), Vilenicai Írótalálkozó Kristályá (Szlovénia, 2000), József Attila-díj (2003), Hubert Burda-díj (Heidelberg, 2003), Vilmos-díj (2004), Premia Bohemica-díj (Prága, 2005), Irodalmi Jelen Költészeti díja (2017), Bárka-díj (2018), Alföld-díj (2018), Székely Bicskarend-díj (2021).

Vajon ki más tudna ilyen fontos könyvet írni az időről? Ki tudná ilyen makacsul, ilyen kitartó figyelemmel, áradó fantáziával, szelíd humorral és követelő kíváncsisággal végigkövetni a jelenlétet és a múltást? Olvassuk, lélegzet nélkül merülünk alá, hozzálassunk a szomorú-lassú szöveg homölygéséhez, lebukunk a képek villódzó áradatába.

(Szabó T. Anna - *Elégia lakói*)

Vöröskéry Dóra

”
Nekem ezt kell most
magamban legyőznom:
hogy ne jót akarjak írni,
hanem élvezzem,
szeressem, amit csinállok,
és mellette legyen jó.
”

ÍRÓ

– Akik ilyenkor itt vannak, ők törzsvendégek – mutatott körbe a csapos. – Az egyik a Légvárak Kulcsára, haszontalan egy ember. Az ott a sarokban az Időrabló Szörny. Ha megharap, nem dolgozol, csak pasziánszozol. Ne harapjon meg, mert itt dolgozni kell. Aztán ott van az Erdei Lány, itt lakik a szomszéd panelban. Meg a Késő Ember, csak ő még nincs itt. Á, és persze Alíz.

– Csodaországból? – csillant fel a fiú szeme.

– Csodaországban!

(A kocsma – ars poetica)

1995-ben született Békéscsabán. Szociális munkát tanult a Szegedi Tudományegyetemen és a freiburgi Katholische Hochschulen. Az alapszakot 2021-ben fejezte be, jelenleg Budapesten él. A Ludovika Collegium tagja.

2017 óta publikál. 2016 és 2021 között az Előretolt Helyőrség Íróakadémia hallgatója volt. 2020-as Debüt-díjának köszönhetően a Magyar Írószövetség tagságát is elnyerte.

A létezés abszurditását mutatják be ezek a történetek; a szereplők nem tudnak mit kezdeni az életet lezáró irreverzibilis eseménnyel, itt a halál nem jelenti az emberi élet végpontját, sokkal inkább a túlvilágba torkolló folyamatosságra készít elő.

(Bittner Mónika - Röpképtelen madarak)

Az egész kötet egy nagy diákcsíny, szemtelenkedések sokra, iskoláskönyvben Petőfire rajzolt napszemüveg, Tinódi lantja helyébe firkált elektromos gitár.

(Juhász Kristóf - Röpképtelen madarak)

Kötetei: *Röpképtelen madarak* (novellák, 2019),
A pozitív egész számok jelentéktelenségéről (novellák, 2021).

Díja: A Magyar Írószövetség Debüt-díja (2020).

Tisztelt leendő partnerünk!

A KMI 12 program alkotói értékes irodalmi produkciókkal gazdagíthatják bármely magyar lakta település kulturális életét. Szerzőink szívesen lépnek fel

- kulturális szervezetek, könyvtárak,
- állami és önkormányzati intézmények rendezvényein,
 - rendhagyó irodalomórán,
 - fesztiválokon és könyvvásárokon,
- egyéb irodalmi, kulturális programokon.

Fellépéseikhez programigazgatóságunk anyagi hozzájárulást is biztosít tiszteletdíj, úti- és szállásköltség formájában. Így Önnek csak a program megszervezésével, népszerűsítésével és dokumentálásával kell foglalkoznia.

Amennyiben szívesen meghívná szerzőinket, vagy szeretne rendszeresen tájékoztatást kapni programjainkról, kérjük, írjon a kmi12@petofiuagnokseg.hu e-mail-címre, vagy hívja a +36 30 129 2450-es telefonszámot.

További részletek:

KMI Szerzőbár

www.kmi.hu

KMI Szerzőbár

Reméljük, felkeltettük az érdeklődését, és rövidesen partnereink közt köszönhetjük!

Petőfi Kulturális Ügynökség
Kárpát-medencei Programigazgatóság

KMI 12

KULTÚRA • HU

1719

Helyőrség

KMI 12

THE
CONTINENTAL
LITERARY MAGAZINE

KULTÚRA • HU

1719

Helyőrség

Petőfi
Kulturális
Ügynökség

KMI 12

Petőfi Kulturális Ügynökség **Kárpát-medencei Programigazgatóság**

